

שי אזולאי

המחלקה

שי אזולאי

המחלקה

Shay Azoulay

The Platoon

© כל הזכויות שמורות לשי אזולאי

אין להעתיק, לשכפל, לצלם, לתרגם, לאחסן במאגר מידע או להפיץ ספר זה או קטעים ממנו בשום צורה ובשום אמצעי-אלקטרוני, אופטי או מכני (לרבות צילום והקלטה) בלי אישור בכתב מהמחבר ומהמוציא לאור.

מסת"ב 3???????

הרפסה ראשונה: תל אביב, תשע"ד, יולי 2014

מהדורה מוגבלת עותק מספר _____ מתוך _____

Printed in Israel, 2014

ליערה

הדמויות

מזרחי – חייל ממוצא מזרחי

אשכנזי – חייל ממוצא אשכנזי

סאשה – חייל ממוצא רוסי

פאשה – חייל ממוצא רוסי

כהן – חייל דתי

הסמל

המ"מ – מפקד המחלקה, סג"ם

המ"פ – מפקד הפלוגה, סרן

המג"ד – מפקד הגדוד, סגן אלוף

המח"ט – מפקד החטיבה, אלוף משנה

רופא

הרמטכ"ל – מפקד הצבא, רב אלוף

הבמה מחולקת לשלושה אזורים. משמאל אוהל המחלקה בו ניצבות חמש מיטות בשורה, מול כל מיטה מונח אפוד קרב. במרכז רחבת המסדר, בקצה הרחוק שלה מתנוססים שני דגלים – אחד של המדינה ואחד של הגדוד. מימין אוהל המפקדים בו ניצב שולחן עם כסא, מאחוריו מחיצה מכוסה במפות, ומאחורי המחיצה שתי מיטות. בנוסף ישנה עמדת שמירה בנקודה מרוחקת על הבמה או מחוץ לה.

מערכה ראשונה

א – המסדר

[הסמל וחמשת החיילים נכנסים לרחבת המסדר, הוא בצעד קליל, הם בריצה תזזיתית. הוא עם תיק גב קטן ורובה מקוצר, הם עם קיטבגים גדולים ורובים ארוכים]

מזרחי: [לעצמו]

כוס אמק.

סמל: קדימה קדימה, כולם להסתדר בשלשות ב-ח' מולי. עשר שניות.

[החיילים מתייצבים מולו בשלשות]

סמל: מה זה? אמרתי שלשות ב-ח'

אשכנזי: המפקד הסמל, אנחנו רק חמישה, אפשר או בשלשות או ב-ח', אי אפשר גם וגם.

סמל: לא ביקשתי תירוצים, אשכנזי, ביקשתי שלשות ב-ח'. עשר שניות.

[החיילים מתרוצצים ובסוף מסתדרים מחדש באותה צורה]

סמל: יותר טוב. כהן, עשרים שניות מצבת לוחמים.

[כהן שולף פנקס מהכיס ומתחיל לכתוב בו בקדחתנות, תוך שהוא מסתכל מדי פעם על חבריו למחלקה ומשתמש באצבעותיו כדי לספור. בתום עשרים שניות הוא תולש את הדף מהפנקס ומגיש לסמל]

מה זה, כהן?

כהן: מצבת לוחמים, המפקד הסמל.

סמל: תקריא, כהן, תקריא.

כהן: כן, המפקד הסמל.

סך הכל במחלקה ארבעים חיילים.
חמישה נוכחים.

בן יוסף, בן פורת ובן ציון בתורנות רס"ר.
קפלינסקי, שרנסקי וקפולסקי בתורנות מטבח.

פינקלשטיין, רובינשטיין ואדלשטיין בקורס חובשים.

שרון, רמון ודנון בקורס צלפים.

אזולאי, הנגבי והירשזון במעצר.

אלבו, אבוחצירא ובניזרי בכלא.

אקירוב, לבייב ואריסון בחו"ל.

פישמן, נודלמן וליברמן עריקים.

חקק, רקק וברק נפקדים.

קוסאשווילי, מושאשווילי וציציאשווילי בגימלים.

גולדברג, גרינברג ובלומברג בדלדים.

כץ ודץ מתים.
סך הכל במחלקה ארבעים חיילים.

סמל: ארבעים לוחמים, כהן.

כהן: ארבעים לוחמים, המפקד הסמל.

סמל: יפה. אז ככה. לצורך העניין, צפוי לנו שבוע לא קל. הייתם בבית, נחתם, נהניתם, שתיים, זיינתם,

[מביט אל כהן]

או התפללתם.

[פאוזה]

בכל מקרה, כל זה נגמר עכשיו.

מזרחי: [לעצמו]

כוס אמק

סמל: [מתעלם]

כדאי שתתאפסו ומהר כי אנחנו נמצאים פה בנקודה רגישה, לצורך העניין, אפשר אפילו לומר שזו הנקודה הרגישה ביותר בכל הגזרה.

יש אפילו כאלה שיאמרו שכל הגזרה כולה תלויה בנו, וסומכת עלינו בתור קו ההגנה הראשון של הגזרה.

הם סומכים עלינו, לצורך העניין, כי אנחנו העיניים והאוזניים של כל האזור, אנחנו רואים ושומעים את כל מה שקורה מסביב ואת כל מה שלא קורה מסביב, ואנחנו הראשונים שנצא לפעולה ברגע שיקרה פה

משהו שלא אמור לקרות, או ברגע שלא יקרה פה משהו שכן אמור לקרות. אל תשכחו שאנחנו כאן בתור קו ההגנה האחרון של הגזרה, ולכן כולם סומכים עלינו.

המשימה לא תהיה פשוטה או קלה, ואל תחשבו לרגע שבאתם לפה כדי להתבטל. אבל אתם יכולים לסמוך על האימונים שעברתם, על הניסיון המבצעי שלכם, ועל כל מה שלמדתם, וכל עוד תזכרו את כל זה אז אין לי שום ספק שהמשימה הזאת תהיה פשוטה וקלה, ואולי אפילו תמצאו פה ושם זמן להתבטל.

אז לצורך העניין, רק כדי להדגיש ושלא יהיו ספקות אנחנו כאן בקו ההגנה הראשון, שהוא גם קו ההגנה האחרון, ועל כל פעולה או חוסר פעולה אנחנו נגיב או לא נגיב בזמן ובאופן הראוי.

או בקיצור, קו-הגנה-ראשון-קו-הגנה-אחרון-פעולה-חוסר-פעולה-תגובה-חוסר-תגובה.

או בראשי תיבות, קה"ר ו-קה"א פח"פ תח"ת.

יש שאלות?

כל

החיילים: לא, המפקד הסמל!

סמל: יפה מאוד. מי הראשון שעולה לשמירה?

אשכנזי: אני, המפקד הסמל.

סמל: אז טוס לאוהל ותביא את האפוד שלך.

[אשכנזי נכנס לאוהל המחלקה עם הקיטבג]
כהן, מצבת לוחמים מעודכנת.

כהן: כן, המפקד הסמל.

סך הכל במחלקה ארבעים חיילים.
ארבעה נוכחים.

בן יוסף, בן פורת ובן ציון בתורנות רס"ר.
קפלינסקי, שרנסקי וקפולסקי בתורנות
מטבח.

פינקלשטיין, רובינשטיין ואדלשטיין בקורס
חובשים.

שרון, רמון ודנון בקורס צלפים.

אזולאי, הנגבי והירשזון במעצר.

אלבז, אבוחצירא ובניזרי בכלא.

אקירוב, לבייב ואריסון בחו"ל.

פישמן, נודלמן וליברמן עריקים.

חקק, רקק וברק נפקדים.

קוסאשווילי, מושאשווילי וציציאשווילי
בגימלים.

גולדברג, גרינברג ובלומברג בדלדים.

כץ ודץ מתים.

אשכנזי בדרך לשמירה.

סך הכל במחלקה ארבעים חיילים.

[בזמן שכהן מקריא שוב את מצבת הלוחמים
אשכנזי ניגש למיטה האמצעית ומניח עליה את
הקיטבג. הוא בודק את הכיסים של האפוד ומגלה

שחסרה לו מחסנית, הולך למיטה האחרונה ולוקח מחסנית מהאפוד שמולה, חוזר אל המיטה האמצעית ולובש את האפוד והקסדה]

סמל: ארבעים לוחמים, כהן.

כהן: ארבעים לוחמים, המפקד הסמל.
[אשכנזי יוצא מהאוהל]

סמל: בוא הנה אשכנזי, אני אפרוק לך את הנשק.
[שניהם ניגשים לחזית הבמה]
נשק שישים מעלות.

אשכנזי: [מרים את הנשק וחוזר אחרי הסמל]
נשק שישים מעלות.

סמל: חמש אצבעות על ידית אחיזה.

אשכנזי: חמש אצבעות על ידית אחיזה.

סמל: יד שמאל על המתפסים.

אשכנזי: יד שמאל על המתפסים.

סמל: קת בכתף.

אשכנזי: קת בכתף.

סמל: כתפיים משוחררות.

אשכנזי: כתפיים משוחררות.

סמל: רגליים רפויות.

אשכנזי: רגליים רפויות.

סמל: אשכים מרוקנים.

אשכנזי: אשכים מרוקנים.

סמל: זקפה מוחרשת.

אשכנזי: זקפה מוחרשת.

סמל: ודא נצירה פיזית.

אשכנזי: ודא נצירה פיזית.

סמל: ודא נצירה ויזואלית.

אשכנזי: ודא נצירה ויזואלית.

סמל: פרוק נשק לבדיקה

אשכנזי: [דורך את הנשק פעמיים]

פרוק נשק לבדיקה

סמל: [מסתכל על הנשק לראות אם יש כדור בבית

הבליעה]

העבר לבודדת, סחוט הדק

אשכנזי: [פותח נצרה, לוחץ על ההדק]

העבר לבודדת, סחוט הדק

סמל: נצור נשק, סגור תריס.

אשכנזי: [נוצר את הנשק, סוגר את תריס פליטת התרמילים]

נצור נשק, סגור תריס.

[מוריד את הנשק לצידו]

סמל: קסדה יש?

אשכנזי: יש.

סמל: שתי מימיות יש?

אשכנזי: יש.

סמל: חמש מחסניות יש?

אשכנזי: יש.

סמל: קדימה לעמדה.

[אשכנזי יוצא בריצה]

סמל: [שב אל שאר החיילים]

טוב, אז איפה היינו?

אה כן, צריך לנקות את השירותים
הפלוגתיים, אז ארכעתכם...

כהן: המפקד הסמל...

סמל: מה קרה כהן?

כהן: תפילת מנחה.

סמל: [מסתכל על השעון]

בסדר, סע.

[כהן שם את הקיטבג על המיטה הראשונה באוהל

המחלקה ויוצא]

סמל: אז כמו שאמרתי, צריך לנקות את השירותים

הפלוגתיים, אז שלושתכם...

סאשה: מפקד סמל...

סמל: כן, פאשה.

סאשה: סאשה, מפקד סמל.

סמל: כן, סאשה.

סאשה: יש לי בתים. אסור לי להשתמש באקונומיקה.

סמל: אוקיי, תמתין בצד.
[סאשה זז הצדה, הסמל פונה אל שני החיילים
הנותרים]
כמו שאמרתי צריך לנקות את השירותים
הפלוגתיים, אז שניכם...

פאשה: מפקד סמל...

סמל: כן, סאשה.

פאשה: פאשה, מפקד סמל.

סמל: כן, פאשה.

פאשה: יש לי בתים.

סמל: גם לך אסור להשתמש באקונומיקה?

פאשה: לא, מפקד סמל...

סמל: לא, אסור?

פאשה: לא, מותר. אסור להתכופף.

סמל: אסור להתכופף?

פאשה: לא, מפקד סמל.

סמל: לא, מותר?

פאשה: לא, אסור.

סמל: אוקיי, תמתין בצד.

[פאשה זז ליד סאשה, הסמל פונה אל החייל
הנותר]

אז כמו שאמרתי, צריך לנקות את השירותים
הפלוגתיים. מזרחי, גש לעבודה.

מזרחי: [לעצמו]

כוס אמק.

[מזרחי שם את הקיטבג על המיטה האחרונה
באוהל המחלקה ויוצא]

סמל: [פונה אל סאשה ופאשה]

שניכם תמתינו באוהל, דקה מקריאה.

[נכנס לאוהל המפקדים, מניח את התיק והנשק
ליד אחת המיטות ונשכב. סאשה ופאשה נכנסים
לאוהל המחלקה ושמים את הקיטבגים על שתי
המיטות הנותרות – השנייה והרביעית. שניהם
בודקים את האפודים שלהם]

סאשה: חסר לי מחסנית.

פאשה: גם לי.

[סאשה קם ממיטתו וניגש אל המיטה האחרונה
ומוציא מהאפוד שמולה שתי מחסניות, זורק אחת
לפאשה, חוזר למיטה שלו ושם את המחסנית
באפוד. שניהם נשכבים על המיטות]

ב – הרומנטיקן

[המ"מ נכנס לרחבת המסדר, מביט ימינה ושמאלה
ונכנס לאוהל המפקדים. מוצא את הסמל שוכב על
המיטה]

מ"מ: קום, קום כבר, יא עצלן. איפה החיילים?

סמל: [ממשיך לשכב]

מנקים את השירותים.

- מ"מ:** מישהו עלה לשמור?
סמל: אשכנזי.
- מ"מ:** כולם עברו תדרוך?
סמל: כן, כן. עזוב אותי, תן לישון קצת.
- מ"מ:** מה אתה כל כך עייף?
סמל: סוף שבוע עמוס.
- מ"מ:** יצאתם?
סמל: בטח יצאנו, קרענו את העיר. מחמישי בערב עד הבוקר באוטובוס לא עצמתי עין.
- מ"מ:** מה אתה אומר?
סמל: [מתיישב במיטה]
בטח, מסיבות, אלוהול, מוזיקה, נרגילות, שושי, ריקודים...
- מ"מ:** בחורות?
סמל: בטח בחורות, נראה לך שאני אלך למקום שאין בו בחורות?
- מ"מ:** [מתיישב על המיטה השנייה]
באמת, אני לא יודע איך אתה עושה את זה, לי פשוט אין אומץ בכל פעם אני אומר לעצמי, הפעם תעשה את זה תיגש אל הבחורה ופשוט תציג את עצמך זה כל כך פשוט, אבל אני אף פעם לא מצליח אני יכול לירות בבן אדם מטווח אפס בלי בעיה,

לתקוע לו את הקנה בין השיניים ולסחוט
את ההדק בלי למצמץ אבל עם בחורות, לא
יודע, קשה...

סמל: אתה צריך לשתות קצת קודם, להשתחרר.

מ"מ: זה לא עוזר.

אם אני שותה מעט זה לא משפיע
אם אני שותה הרבה אני מקיא

סמל: אז תשתה באמצע –

לא הרבה ולא מעט.

מ"מ: אין לי אמצע,

זה או יותר מדי או לא מספיק
אני לא מצליח לדבר איתן אז אני שותה
קצת ולא מרגיש כלום ואז שותה עוד קצת,
ועוד קצת, עד שפתאום אני מגלה ששתיתי
הרבה ואז אני כבר לא מצליח לדבר בכלל,
רק להקיא.

סמל: עזוב אותך מדיבורים, פשוט תלך אל
הבחורה באמצע המועדון ותרקוד איתה.

מ"מ: אני לא יודע לרקוד.

סמל: אז לצורך העניין תמצא לך מישהי שכבר
שיכורה לגמרי נשענת על הבר או ליד
השירותים ותגרור אותה לאחד התאים.

מ"מ: לא יודע, זה לא נראה לי.

סמל: מה לא נראה לך?

[נעמד על רגליו, מדמה את פעולותיו]

פשוט תדחוף אותה לאיזו פינה חשוכה, תקרע ממנה את החולצה, תמעך לה את הציצים, תתלוש את השמלה ותכניס לה בכוח ואם היא מתנגדת, לצורך העניין, תכניס לה גם איזו סטירה.

מ"מ: זה ממש לא נראה לי.

סמל: מה אתה הומו?

מ"מ: לא.

סמל: אתה לא מבין? זה מגיע לנו, זו זכותנו. אנחנו, לצורך העניין, חיילים, אנחנו מגנים על המולדת.

כל הבחורות האלה שאתה רואה במועדונים, הן כאן רק בגללנו, רק בזכותנו הן חיות במדינה מערבית מפותחת, רק בזכותנו הן יכולות להסתובב עם המחשופים הגדולים והחצאיות ההדוקות שלהן מבלי שיטרידו אותן כל מיני טיפוסים ירודים, ואם אנחנו בתור המגנים שלהם רוצים, לצורך העניין, לחטוף מדי פעם איזו הנאה קטנה, אז זו זכותנו המלאה.

אנחנו מסכנים את החיים שלנו בשביל המדינה הזו. נותנים את מיטב שנותינו, אתה לא חושב שמגיע לנו משהו?

מ"מ: אתה צודק, אני יודע, ואל תחשוב שאני לא רוצה גם, אני פשוט לא מסוגל, כאילו בלי הדרגות על הכתף אין לי ערך, בלי המדים פשוט אין לי אומץ.

[הסמל מתיישב מולו]

אני זוכר שפעם מזמן, עוד לפני שהייתי קצין, נכנסנו לאיזה כפר, ומיד השתלטנו עליו, בקלי קלות, לא היו בכלל הרוגים, רק איזה כלב שנבח יותר מדי קיבל כדור, ואולי כמה מבוקשים שהתנגדו למעצר, לא זוכר, לא חשוב.

[המ"מ קם]

בכל מקרה, נכנסנו שם לאיזה מבנה גדול עם צריחים והרבה שטיחים על הרצפה, ובזמן שהקמנו עמדות תצפית באה אלי בחורה יפה, עם פנים כל כך עדינות והיא בכתה כל כך, ומלמלה כל מיני דברים על אבא שלה או אח שלה, לא יודע, לא חשוב, לא הבנתי כלום מהשפה הסתומה והמתוקה הזאת שלה אני זוכר שזה היה בזמן שקיעה, ומעין שלוה ירדה על כל הכפר כולם היו בבתים בגלל העוצר, ורק מדי פעם נשמעה ירייה בודדת, כמעט נוגה היה ממש ערב קסום, והבחורה לא הפסיקה לבכות ולמלמל אז באמת נתתי לה סטירה או שתיים, ועיקמתי לה את הזרוע ואז באופן טבעי משכתי אותה למעלה לאחד הצריחים ושם באמת הצלחתי, כמו שאומרים, לחדור מבעד לקווי האויב, והיא המשיכה לבכות, אבל בשקט בשקט, במין שלוה כזו, בהשלמה, אולי באושר.

וראינו את השמש שוקעת במערב והכל נצבע באדום.

סמל: אתה יודע מה הבעיה שלך?

מ"מ: מה?

סמל: אתה יותר מדי רומנטיקן.

מ"מ: [נאנח]

כן, כנראה.

[פאוזה]

טוב, בוא נאסוף את החיילים.

ג – יזכור

[הסמל והמ"מ יוצאים לרחבת המסדר, מזרחי
וכהן נכנסים]

מ"מ: כהן, שלושים שניות המחלקה בשלשות
ומצבת לוחמים.

מזרחי: [לעצמו]

כוס אמק

כהן: [רץ לאוהל המחלקה, קורא לסאשה ופאשה,
מסתדרים בשלשות עם מזרחי]
סך הכל במחלקה ארבעים חיילים.
ארבעה נוכחים.

בן יוסף, בן פורת ובן ציון בתורנות רס"ר.
קפלינסקי, שרנסקי וקפולסקי בתורנות
מטבח.

פינקלשטיין, רובינשטיין ואדלשטיין בקורס
חובשים.

שרון, רמון ודנון בקורס צלפים.
 אזולאי, הנגבי והירשזון במעצר.
 אלכז, אבוחצירא ובניזורי בכלא.
 אקירוב, לבייב ואריסון בחו"ל.
 פישמן, נודלמן וליברמן עריקים.
 חקק, רקק וברק נפקדים.
 קוסאשווילי, מושאשווילי וציציאשווילי
 בגימלים.
 גולדברג, גרינברג ובלומברג בדלדים.
 כץ ודץ מתים.
 אשכנזי בשמירה.
 סך הכל במחלקה ארבעים חיילים.

סמל: ארבעים לוחמים, כהן.

כהן: ארבעים לוחמים, המפקד הסמל.

סאשה: מפקד מ"מ, אפשר שאלה?

מ"מ: כן, פאשה.

סאשה: סאשה, מפקד מ"מ.

מ"מ: כן, סאשה.

סאשה: למה כל פעם במצבת לוחמים סופרים גם את כץ ודץ שכבר מתים?

מ"מ: מי שמת הוא עדיין לוחם.

אנחנו לא שוכחים את אלה שהקריבו את עצמם כדי שאנחנו נוכל לעמוד כאן היום, עצמאים, גאים וזקופים.

חייל מת הוא עדיין חייל, והוא עדיין חלק מהמחלקה הזו.

כמו חבריכם האחרים שיצאו לקורס כזה
או אחר או לשליחות כזו או אחרת המתים
עדיין שייכים למחלקה הזו.
בחייהם הם היו איתכם בבסיס,
לבשו מדים כמותכם,
ושירתו את המדינה כמותכם,
והם ממשיכים לעשות כל זאת גם במותם:
הבסיס בו הם מוצבים הוא בית העלמין
הצבאי,
התכריכים הם המדים שלהם עכשיו,
ועד להודעה חדשה, המוות הוא משימתם
ובמותם ציוו עלינו את השירות.
טוב למות בעד צבאנו.

סמל: אמן.

פאשה: אבל מפקד, כץ לא מת בשביל צבא,
הוא מת בתאונת דרכים.

כהן: כן, אחרי השבוע הראשון של הטירונות, הוא
יצא עם חברים בשישי בערב והשתכר.
אני זוכר שזה היה בעיתון, כתבו שהוא
השתולל על הכביש בג'יפ של ההורים שלו
ואז הוא התהפך וכל מי שהיה ברכב נהרג
הוא התנגש בעוד רכב, משפחה עם שלושה
ילדים, גם שם כולם מתו.

מ"מ: כץ מת במהלך מילוי תפקידו
וכל מי שמת איתו או בגללו
מת לתפארת המדינה והצבא.

הוא מילא אחר הפקודות כשהיה בבסיס
 וכששוחרר לחופשת סוף השבוע
 הדבר היה כאילו קיבל פקודה: תנפוש!
 תנוח!

ומי אנחנו שנחליט בשבילו מהי הדרך
 הנכונה לנוח?
 יש כאלה שהולכים לשכב על הים, יש כאלה
 שהולכים לסרט או הצגה,
 יש כאלה שהולכים לבית כנסת ומתפללים
 שעות,
 ויש כאלה שבוחרים להתהפך על הכביש
 המהיר בג'יפ.

כל אחד וההנאות שלו. הצבא לא בא
 להכתיב לכם מה לעשות בזמנכם החופשי,
 אנחנו צבא העם – מהעם, של העם, עבור
 העם ולא מורם מהעם.
 נכון, כהן?

כהן: כן המפקד המ"מ.

פאשה: ומה עם דן?

מ"מ: הוא נהרג מפגיעת כדור, אם אינני טועה,
 סאשה.

פאשה: פאשה, מפקד מ"מ.

מ"מ: פאשה.

דן חטף כדור בראש, מוות ראוי והרואי, אני
 רק יכול לקוות שכל אחד מכם יזכה למוות
 שכזה.

כהן: אבל המפקד, הוא ירה לעצמו בראש, הוא התאבד, והרי על פי ההלכה...

מ"מ: [מתרגז]

לא זכורים לי פרטי המקרה הספציפיים, והם גם לא חשובים כל כך.

העיקר הוא שמדובר בחייל מת.

מבחינתי ומבחינת הצבא יש כאן רק שתי עובדות רלוונטיות:

א' – הוא חייל.

ב' – הוא מת.

והעובדה שהוא חייל קודמת לעובדה שהוא מת לכן כאשר מת היה קודם כל חייל ורק אחר כך מת ומי שמת בעודו חייל הוא חייל מת, וכל חייל מת יש להמשיך ולספור במצבת הלוחמים, ברור?

כל

החיילים: כן המפקד.

[נכנס המג"ד]

סמל: [בלחישה למ"מ]

המג"ד.

מ"מ: חיילים, לקבלת המג"ד המסדר יעבור להקשב,

שתיים שלוש...

[החיילים עוברים לדום]

כל

החיילים: הקשב!

מ"מ: אדוני המג"ד, המסדר ערוך ומוכן לפקודתך.

מג"ד: עמוד נוח.

[החיילים עוברים לנוח]

מפקד מחלקה אחת, מהי המשימה הנוכחית של חיילי המחלקה?

מ"מ: בשלב זה הסברתי לחיילים את חשיבות מצבת הלוחמים ובכך שגם את החיילים המתים יש להמשיך ולספור.

מג"ד: יפה מאוד.

סמל: לצורך העניין, ולסיכום הדיון, המפקד, אולי כדאי להקריא לחיילים את תפילת יזכור הצבאית?

מג"ד: רעיון טוב מאוד סמל, אין טוב מזה כדי לחדד בהם את תחושת הרעות וההקרבה האישית.

[אל המ"מ]

רק תוודא שאתה קורא את הנוסח העדכני.

מ"מ: [מוציא פתק מכיס חולצתו]

אין בעיה, יש לי כאן את הגרסה המעודכנת שהדפסתי רק אתמול.

מג"ד: הגרסה של אתמול כבר לא מעודכנת, יצא נוסח חדש.

מ"מ: שוב?

מג"ד: כן.

מ"מ: מה עכשיו?

מג"ד: רק כמה תיקונים קטנים.
אני מציע שתקריא את הנוסח כפי שהוא
קיים אצלך ואני אתקן או אוסיף במידת
הצורך.

מ"מ: כן המפקד.
המסדר יעבור לדום,
עמוד דום.
[החיילים עוברים לדום]
[מכחכח בגרונו]
יזכור עמנו ואלוהינו
את הבנים והבנות...

מג"ד: והטרנסג'נדרים.

מ"מ: הנאמנים והאמיצים...

מג"ד: וגם אלה שלא כל כך.

מ"מ: חיילי הצבא...

מג"ד: והמשתמטים מסיבות רפואיות או
פסיכולוגיות מוצדקות בלבד.

מ"מ: ואת כל לוחמי המחתרות, החטיבות,
הארגונים, ועדי העובדים וכל לוחמי העם
באשר הם, בעבר ובהווה...

מג"ד: כל עוד ברגע מותם היו לצד עמנו ובעד
אלוהינו.

מ"מ: אשר חירפו את נפשם במלחמה על תקומת
עמנו או נהרגו בתאונות אימונים או מצאו
את מותם בתאונות דרכים או...

מג"ד: או מתו בכל אופן אחר שאינו מנוגד מהותית למטרות המדינה ואלוהיה כפי שהוגדרו על ידי ראש הממשלה ושריה או רוב מוחלט מציבור המצביעים על פי סקר דעת קהל מייצג שנערך לא יותר משלושה חודשים לפני או אחרי מקרה המוות.

מ"מ: ואת כל אלה שנרצחו בארץ ומחוצה לה בידי מרצחים מארגוני הטרור...

מג"ד: או מארגוני זכויות האדם.

מ"מ: יזכור עמנו ואלוהינו ויתברך בזרעו ויאבל על זיו העלומים וחמדת הגבורה וקדושת הרצון ומסירות הנפש אשר נספו במערכה הכבדה.

[פאוזה]

הקטע הזה בסדר?

מג"ד: כן, כן, גם ככה אף אחד לא מבין אותו.

מ"מ: יהיו חללינו עטורי הניצחון חתומים בליבנו לדור דור.

[פאוזה]

ואף לא נשכח את חיילינו החטופים שעודם חיים...

[המג"ד חוטף ממנו את הדף]

אה, טוב, זהו.

עמוד נוח.

[החיילים עוברים לנוח]

מג"ד:

יפה מאוד. עכשיו שימו לב, באתי כדי לעדכן אתכם בהתרעה החמה שהועברה אלי על ידי אלוף הפיקוד לפני מספר דקות.

ההתרעה חמה במיוחד, ממוקדת ורחבה, וכוללת בתוכה את האפשרות לניסיון ביצוע פוטנציאלי של אירוע בעל אופי ביטחוני תוקפני ואגרסיבי באופן אופרטיבי קונקרטי וביצועי בטווח המידי הקרוב והרחוק, ללא הגבלת זמן, תוך שימת דגש מיוחד על ניסיון לפגוע בנקודות הפגיעות.

אי לכך ובהתאם לזאת אני עכשיו מעלה את מצב הכוננות שלכם מכוננות מוגברת לכוננות מוגברת פלוס.

[המ"מ לוחש לו משהו]

כלומר, אני מעלה את הכוננות שלכם מכוננות מוגברת פלוס לכוננות מוגברת פלוס פלוס.

בהתאם לרמת כוננות זו על כל החיילים ביחידה, ללא יוצא מן הכלל, לעבור באופן מידי רענון נהלים ואימונים חוזרים על כל אמצעי התצפית והלוחמה שקיימים בבסיס. על כל החיילים לעבור תדרוך רצוף וללא הפרעות ומיד אחריו לאכול ארוחה גדולה ולישון שש שעות, על פי ההוראות החדשות של המטה הכללי, על מנת שחומר התדרוך יובן כראוי וייספג היטב בגוף.

אי לכך ובהתאם לזאת, החייל הבא שעולה לעמדת השמירה ייאלץ לעמוד על המשמר

בזמן שכל שאר החיילים יסיימו את הליך התדרוך המעמיק והמקיף, לפרק זמן רצוף של עשרים וארבע שעות.

מ"מ: אבל אדוני המג"ד זה בניגוד להוראות המטה הכללי, אסור לשמור יותר משתיים עשרה שעות רצופות, וגם אז רק במקרים חריגים.

מג"ד: אני מזכיר לך שמדובר כאן במקרה חריג ביותר, בכוננות מוגברת פלוס פלוס, ולכן אני מאשר באופן חד פעמי ששמירה זו תהיה ארוכה מהרגיל, ולאחריה אורך המשמרות ישוב למצבו הרגיל.

אני בטוח שחיילינו המצוינים יעמדו במשימה.

דרך אגב, מי החייל הבא שעולה לשמור?

סאשה,

פאשה מזרחי, המפקד המג"ד!

וכהן:

מזרחי: [לעצמו]

כוס אמק.

[הסמל שומע אבל מבליג]

מג"ד: יפה. וכמובן יש לדאוג שמיד עם רדתו מהשמירה החייל יעבור את התדרוך המלא שעברו חבריו, ללא שהות.

מזרחי: [לעצמו]

כוס אמק.

סמל:

מה זה, מזרחי, מה אמרת?

[מזרחי שותק]

היה נדמה לי שמלמלת שם משהו, לא?
אולי עשרים שכיבות סמיכה יזכירו לך מה
בדיוק אמרת.

[מזרחי מתכופף ועומד לבצע שכיבות סמיכה]

מג"ד:

רק רגע חייל. כפי שהסמל שלך ודאי יודע,
גם אם שכח לרגע בשל הכוננות המוגברת
פלוס פלוס, על פי ההוראות החדשות של
הרמטכ"ל חל איסור מוחלט על הענשה
פיזית.

[מזרחי נעמד שוב, מחייך]

שכן אנו בצבא לא רואים את האימון כעונש
אלא כדבר מבורך ורצוי, כאמצעי לקדם
את בריאותנו הפיזית והנפשית, ולמעשה
כל תרגול נוסף מהווה מעין צ'ופר לחייל
המתרגל.

סמל:

כמובן אדוני המג"ד, עובדה זו ידועה לי
היטב.

[פונה למזרחי]

מזרחי, בתור חייל חשוב ומצטיין, אני
מעניק לך את הזכות לאימון נוסף ומצ'פר
אותך בשלושים שכיבות סמיכה.

[מזרחי מתכופף ומתחיל לבצע שכיבות סמיכה]

מג"ד:

יפה מאוד.

[פונה לצאת]

אה, ודרך אגב, עברתי בשירותים הפלוגתיים
שלכם והם לא נראים לי נקיים במיוחד.
לפני התדרוך, שלחו את החיילים לטפל
בזה.

[יוצא]

סמל: טוב, שמעתם מה המג"ד אמר,
קדימה לשירותים.

סאשה

ופאשה: מפקד סמל...

סמל: אה, כן, בתים. גשו לאוהל.

[סאשה ופאשה נכנסים לאוהל המחלקה]

כהן...

כהן: תפילת מנחה.

סמל: שוב?

כהן: מקודם זו הייתה מנחה קטנה, עכשיו זו
מנחה גדולה.

[הסמל מביט במ"מ אשר מושך בכתפיו כלא יודע]

סמל: בסדר, סע.

[כהן יוצא, מזרחי קם משכיבות הסמיכה]

קדימה מזרחי, לשירותים, והפעם תנקה
אותם כמו שצריך.

[מזרחי יוצא]

מ"מ: סיגריה?

סמל: סיגריה.

[נכנסים לאוהל המפקדים. החשכה]

ד – השאלה

[זרקור מופנה אל עמדת השמירה. אשכנזי שומר.]

אשכנזי: מה אני עושה כאן?

[פאזזה]

שאלה גדולה ומהותית אבל גם ספציפית
וקנטרנית.

מה אני עושה כאן? איך בכלל הגעתי לכאן?
לכאורה מדובר במצב בו אין לי בכלל ברירה
אמרו לי להתגייס אז התגייסתי,

אמרו לי "אתה קרבי" אז קיבלתי,

שלחו אותי לטירונות אז הלכתי,

פקדו עלי לשמור אז הנה, אני שומר.

לא הייתה פה שום פעולה של בחירה

אף אחד לא שאל אותי מה תרצה לעשות?

מה תרצה להיות?

אמרו, קבעו, אתה חייל ואני, בלית ברירה,

הסכמתי.

בעצם, אפילו לא הסכמתי, פשוט שתקתי.

לא התנגדתי, לא אמרתי – אני לא רוצה

להיות חייל,

אני אדם ייחודי, אינדיבידואליסט, מקורי,

חד פעמי,

כי האמת היא שאני לא,

אני אדם ממוצע, קונפורמיסט, שגרתי, הולך

עם הזרם.

אז אולי בעצם כן הייתה כאן בחירה

בחירה של אדם שבחר שלא לבחור

הרי יכולתי לומר לא, יכולתי לומר:
 אני משוגע, אני פציפיסט, אני מרטיב
 בלילות ובוכה בימים.
 באותה מידה יכולתי גם לומר שאני לא
 רוצה להיות סתם חייל פשוט,
 שאני רוצה להיות טייס, מהנדס, רופא, מוהל
 צבאי,
 ובמקום זאת בחרתי שלא לבחור,
 בחרתי לתת לאחרים לבחור בשבילי
 והם בחרו לשים אותי פה -
 חיל רגלים, בשר תותחים, רמ"ח איברים.
 וזה כל מה שאני, כרגע, מה ששוב מוביל
 אותי לשאלה
 מה אני עושה כאן? מה הוביל אותי בדיוק
 לכאן?
 אמא רצתה שאני אהיה קרוב לבית אבל אבא
 רצה שאני אהיה קרבי.
 חבר אחד רצה שאשרת איתו בסיירת ונצא
 ביחד למשימות בשטח אויב,
 חבר אחר אמר שאני פראייר, ושהוא מגיע
 לבסיס רק שעה בשבוע כדי להפעיל את
 הממטרות.
 החברה שלי רצתה שאהיה לוחם קרבי,
 היא מאוד התרגשה כשבאתי הביתה בפעם
 הראשונה עם המדים והנשק
 אבל כשנשארתי בבסיס שבועיים היא
 נפרדה ממני בטלפון.
 ואפילו לא נתנה לי לשכב איתה, הזונה.

בעצם כמעט כלום לא יצא לי לעשות בחיי
הקצרים,

כי מה אני בסך הכל? ילד.

עדיין מחוצ'קן, בקושי צריך להתגלח,
לא הספקתי לראות עולם, לא הספקתי
לחוות דבר

ובכל זאת יש סיכוי לא קטן שכאן אמצא את
מותי

ושבכך יגמר כל הסיפור – צעיר, בתול ומת.
לוקחים ממני את השנים הכי טובות, הכי
תמימות, הכי מלאות און.

אני מבין, זה המחיר שכל אזרח חייב לשלם
למדינה,

אני מבין שמעבר למיסים שמתבטאים בכסף
יש גם מיסים שמתבטאים בזמן.

שלוש שנים עם אופציה להארכה עד תחיית
המתים.

אבל מה אני מקבל מהמדינה בתמורה?
משכורת?

על עבודה של 24 שעות ביממה, שבעה
ימים בשבוע,

שש מאות ומשהו שקל, בחישוב מהיר,
יוצא לי קצת פחות משקל לשעה.

[מגנך לעצמו]

מזל, אם לא הייתי קרבי זה היה רק חצי שקל
לשעה.

אז על משכורת אין מה לדבר.

מה עם ניסיון לעתיד?

למדתי לירות ולהרוג, לרוץ ולקלל, לגנוב ולהונות, לעמוד ולהשתעמם.
 יפה מאוד, אז השירות הצבאי בעצם רק הכשיר אותי להמשך השירות הצבאי.
 אולי זו בעצם המסקנה המתבקשת, אני הרי חייל טוב, מוצלח, צייתן, תחמן,
 אז למה שלא אהיה קצין, אולי אפילו קצין בכיר, למה לא?
 להתקדם לאט לאט בסולם הדרגות – מ"פ, מג"ד, מח"ט, אלוף פיקוד, ובסוף אולי אפילו להפוך לרמטכ"ל, למה לא?
 הרמטכ"ל אשכנזי!
 דווקא נשמע לא רע.

[מתרגש]

לשכה גדולה, המון כוח, הרבה כבוד, אישה קטנה וצייתנית, מזכירה שופעת וחושנית, לשלוט בגורלם של אלפים, לשלוח אל מותם גלים של צעירים, לנצח על מלחמות, להפציץ בניינים, להעיד מול ועדות, ואז, באופן טבעי, להיכנס לפוליטיקה, או לעסקים, אותו דבר, משרד מרווח, כסף, נשים, כוח, כבוד!

[פאוזה. נרגע]

אבל שוב הספק מנקר, כי אני צעיר והמוח מתרוצץ ולמרות שהוא רוצה להיאחז עוד קצת בחלום

ובעיקר במזכירה השופעת והחושנית, שנדמה כאילו הציצים שלה ניצבים פה מולי, הושט היד וגע במ.

[מושיט את היד. פאווה. מוריד את היד]

עדיין כל החלומות האלה רחוקים מאוד
ובדרך אליהם יש לא מעט סיכויים למות
ויש עוד כל כך הרבה דברים שרציתי
להספיק ויש עוד עולם שלם מלא בדברים
שבכלל לא ראיתי ואם אשאר בצבא מי יודע
מה עוד אפסיד

והרי יש לי תוכניות, תוכניות גדולות
לטייל בהודו או בדרום אמריקה, אולי רק
לקפוץ לאמסטרדם, בעצם, כל מקום שיש
בו סמים חדשים לנסות ומבחר בחורות
בינלאומיות שמחפשות גבר אמיתי.

יס, יס איי אם פרום איזראל,
איי פייט אין ארמי, קיל טרוריסטס,
איי קיל מאני מאדרפאקרט,
היר, יו וואנט איי שואו יו קרב מגע?
ולפני שהיא מבינה מה קורה, הופ אנחנו
באמצע זיון!

לפחות נראה לי שכך זה עובד, זה בכל אופן
מה שראיתי בסרטים.

אישית, אני מודה, עוד אין לי מספיק ניסיון
בתחום.

אבל לא רק לטייל אני רוצה, גם ללמוד
באוניברסיטה

להרחיב אופקים, לפתח מחשבות, להעמיק,
להשכיל

וגם, כמובן, הסטודנטיות.

הו, הסטודנטיות.

ואז לצאת לעבוד, היי טק, מחשבים,
 אפליקציות, מדיטציות
 מכונית מבריקה, משרד ענק בעיר, וילה עם
 גינה בכפר
 ג'יפ לטיולים בסוף השבוע בצפון, טיסות
 לטורקיה בחגים.
 לא, לא לטורקיה, ליוון, לאיי יוון, יותר טוב.
 [פאזזה]

אבל איפה כל זה ואיפה אני
 [מסתכל סביב]

אני בשמירה.
 לא ברור על מה או על מי אני שומר,
 אני אפילו לא יודע אם אנחנו נמצאים מעבר
 לגבול או לא.
 ואם אנחנו מעבר לגבול, אז על איזה גבול
 בדיוק אנחנו מדברים?
 זה שנקבע לפני חמש שנים, או זה שנקבע
 לפני ארבעים שנה, או זה שנקבע לפני
 אלפיים שנה?

זה שאנחנו קבענו או זה שנקבע בשבילנו?
 גבול רשמי? קו הפסקת אש? הקו הירוק,
 הסגול, האדום, הכחול?
 לא ברור.

רק דבר אחד ברור –
 אני בשמירה.

[פאזזה]

מה אני עושה כאן?